

de Vuurbloem

verschillend-zijn waarderen
preventie en geweldloze hantering van conflicten

www.devuurbloem.be

--

info@devuurbloem.be

Generaal Lemanlaan 126, 8310 Brugge

Nieuwsbrief nummer 16, juni 2015

Inhoud:

- **Getuigenis: verijdeling van een verkrachting met geweldloosheid**
- **Onze rubriek 'Appels en citroenen'**
- **Het traject 2015-2016**
- **Onze training van een week in de Provence: je kan je inschrijven!**
- **De Vuurbloem steunen**
- **Agenda najaar 2015**

Getuigenis: verijdeling van een verkrachting met geweldloosheid

De voorbije zomer, toen ik in Griekenland was om er deel te nemen aan een solidariteitsproject met migranten, werd ik aangerand door een jonge man die probeerde mij te verkrachten. Het was 8u 's ochtends en ik was alleen aan het joggen in een stadspark.

Door daarna met mensen rondom mij erover te praten, heb ik beseft dat dit niet zomaar een 'persoonlijke' kwestie is: er zijn een aantal zaken die ik eruit heb geleerd die ook nuttig kunnen zijn voor andere mensen. Ik heb geprobeerd te begrijpen wat me in staat stelde uit de situatie te komen zonder ernstige letsels, het hoofd te bieden aan het vijandig gedrag van de politie zonder teneergeslagen te geraken, en er nu kalm over te kunnen praten. Ik denk dat dit me helpt om een zin te geven aan wat gebeurde. In deze tekst heb ik enkele gedachten neergeschreven, waarvan ik hoop dat ze nuttig kunnen zijn (voor mij zijn ze het zeker).

Wat is er gebeurd?

Een jonge Griek zag me alleen joggen. Hij reed me voorbij op zijn brommer en deed me daarna stilstaan met de duidelijke bedoeling me te verkrachten: hij bedreigde me met een steen en gooide me daarna op de grond om te proberen me te verkrachten. De plek van de aanranding was nogal geïsoleerd, voldoende om hem toe te laten me aan te randen gedurende enkele minuten zonder dat iemand zou tussenkomen.

Ik heb onmiddellijk aanvoeld dat de beste manier om hieruit te geraken met de minste schade was door kalm te blijven, met hem te blijven praten en in zijn ogen te kijken (al begreep hij geen woord Engels en bleef hij maar Grieks tegen mij praten, taal die ik niet begrijp). Vanuit mijn standpunt was praten en in zijn ogen kijken zonder te panikeren een manier om de waardigheid te bewaren (van allebei) en om de ruimte voor geweld te beperken. Toen ik besepte dat het werkte (ten minste voor eventjes) voelde ik me sterker worden in mijn strategie. Uiteindelijk, na enkele minuten op de grond met de man boven op mij, en met een steen die gevaarlijk dicht bij mijn hoofd was, ben ik ertoe gekomen recht te staan en de nodige afstand te nemen om weg te lopen.

Voor mij was dit de bevestiging van iets dat ik al zo vaak heb aanvoeld (en geprobeerd) in andere gelegenheden: het feit van kalm te blijven en de waardigheid te bewaren, niet in paniek te geraken, kan (niet altijd, jammer genoeg, maar het kan) een efficiënte manier zijn om met agressie en geweld om te gaan.

Toen ik terug thuis was (mijn thuis in Griekenland), vertelde ik aan een vriend wat me was overkomen. Maar het was maar de volgende dag, toen ik met een vrouwelijke lokale activiste sprak, met wie ik al te maken had gehad, dat ik bewust werd van de ernst van de zaak en ik besliste samen met haar naar het ziekenhuis en naar de politie te gaan.

Enkele persoonlijke bedenkingen:

1. Het belangrijkste was de steun die ik kreeg van de eerste mensen aan wie ik het heb verteld, en van me vrij te voelen te reageren zoals dat voor mij het beste was (in dit geval, het enige wat ik wou doen was voortdoen met wat voorzien was die dag en me houden aan mijn programma). Op dat ogenblik, na sterk opgekomen te zijn tegen de kwetsbaarheid van een vrouw te zijn, was vertrouwen voelen in de mensen van onze ploeg rondom mij cruciaal.

2. Ik denk dat het vaak zo is dat mensen die in de humanitaire sector werken, neiging hebben te onderschatten wat hen zelf overkomt. Met de Griekse activiste praten heeft me de ogen geopend, heeft het me mogelijk gemaakt het feit te plaatsen in een context, de ernst van de aanranding in te zien en het feit dat ik 'eraan ontsnapt ben' te beschouwen als een verantwoordelijkheid om de aanranding aan te geven. Al heb ik zoveel gelezen over geweld tegen vrouwen en het belang van het aan te geven, waarschijnlijk zou ik zonder haar het niet hebben gedaan. Haar hulp bij de vertaling was fundamenteel, het was heel belangrijk daarvoor iemand te hebben die ik vertrouwde. Ik denk er nu vaak aan terug, wanneer ik vertaal in een taal die onbekend is voor de persoon voor wie ik vertaal (zoals het Grieks in mijn geval) dat ik van hem of haar de controle overneem van de situatie. Het is belangrijk voor mij dat te onthouden, en vertrouwensrelaties op te bouwen om – in andere contexten – efficiënt te vertalen zonder dat diegene die het niet begrijpt zich uitgesloten voelt.

3. Het hele gebeuren met de politie...Voor mij was het fundamenteel dat ik op voorhand al wist wat voor vernederingen ik ging moeten doorstaan. Bij de politie zijn het voornamelijk mannen (tenminste in mijn ervaring), bij wie, zelfs als ik kan erkennen dat er goede bedoelingen zijn, het moeilijk is 'empathie' te vinden voor een seksuele aanranding. De klassieke vragen zoals "Maar wat deed je? Maar hoe was je gekleed? Maar hoe komt het dat hij je heeft opgemerkt? Maar waarom heb je niet geroepen?" waren makkelijker te beantwoorden wetende dat het typische vragen zijn, en dat de zinspelingen die de politie doet niet noodzakelijk te maken hebben met mijn gedrag, maar meer met hun cultuur en manier van kijken naar de gebeurtenissen. En om te vermijden dat ik me verantwoordelijk zou voelen voor de daden van de jonge man (in de stijl van "Als ze aangerand werd, dan is er geen twijfel dat dat is omdat ze iets verkeerd heeft gedaan!"), had ik het nodig me alle verhalen die ik gelezen heb te herinneren, alsook de campagnes tegen de schuld geven aan de slachtoffers.

4. De training in geweldloosheid aan dewelke ik onlangs deelnam, was heel belangrijk om met deze aanranding om te gaan. Met deze aanranding heb ik gevoeld hoe nuttig het is vormingen te volgen rond geweldloosheid. (Rationeel) weten dat de geweldsescalatie vermijden een manier is om je te beschermen, helpt om het in praktijk te brengen. Ook duidelijk in je geest hebben dat paniek in je laten opkomen heel gevaarlijk is. De hele tijd draaiden in mijn hoofd de schema's van Pat Patfoort en haar ideeën rond hoe uit een relatie van geweld te komen: proberen de agressor de kop in te drukken/te verpletteren door gebruik te maken van dezelfde strategieën als die van hem is niet efficiënt (en in dit geval zou het ook niet mogelijk zijn geweest). Het had meer zin te proberen uit de dynamiek van het geweld te geraken, het gebeuren op een ander niveau te brengen, duidelijk te maken voor de agressor (en in dit geval zonder woorden te kunnen gebruiken) dat ik niet bereid was de rol van slachtoffer op mij te nemen, maar terzelfdertijd dat ik hem niet bang wou maken of het geweld vermeerderen (bijvoorbeeld door te beginnen gillen of door te proberen hem pijn te doen).

5. Wat ook fundamenteel voor mij is geweest, is dat ik probeerde een eenvoudige strategie toe te passen van continu kleine doelstellingen voorop te stellen om te bereiken. Wanneer hij me bedreigde met de steen, maken dat deze niet te dicht bij mijn hoofd kwam. Wanneer hij me op de grond had gegooid en hij boven op mij was, ertoe komen om

Jef en Lien, van P. Patfoort, A. Delmé en P. Delmé

overeind te komen. Wanneer hij me van achteren vastnam (rechtstaand), ertoe komen zijn handen vast te pakken om ze ervan te weerhouden mijn kleren af te trekken. Elke kleine doelstelling die bereikt was, was de bevestiging dat het werkte... wat fundamenteel was om mijn kracht in stand te houden!

6. Al meerdere keren heb ik, in de context van gewapende conflicten, de lach als een strategie van weerstand beschreven gezien. Inderdaad, een situatie dedramatiseren kan er banaal uitzien, maar het kan een heleboel diepliggende energie losmaken. Natuurlijk moeten we daarvoor eerst uit het beeld stappen dat alleen diegene die huilt lijdt, lachen betekent niet dat men de zaken niet ernstig oppakt of dat men niet lijdt. Toen ik terug thuis was en met mijn vrienden was, betekende lachen het volgende: ik gebruik al mijn energie om hieruit te komen en om me staande te houden, om me niet te laten terneerdrücken, ik ben gekwetst en ik vorm deze pijn om tot energie om mezelf eruit te halen.

7. Nadat ik aangifte had gedaan van de aanranding en ook de man had herkend, en nadat ik terug was in Italië, was ik nogal bezorgd voor mijn 'bewegingsvrijheid'. Terwijl ik actief ben in acties voor de vrijheid van beweging van migranten, besef ik (met pijn) dat onze vrijheid van beweging als vrouw constant bedreigd is. Terug in Italië, in mijn stad, heb ik een grote (rationele) inspanning moeten doen om terug te gaan joggen ondanks mijn angst, doorheen de stad te bewegen precies zoals voorheen, alhoewel ik nu moet erkennen dat ik veel bewuster ben van gevaar. Ik heb een bewust engagement genomen om mijn bewegingsruimte te vrijwaren en dat

heeft me in de mogelijkheid gesteld het beetje bij beetje terug te winnen. Ik geloof dat indien ik deze reactie had uitgesteld, dat het moeilijker zou zijn geweest, iedere dag een beetje meer.

Ten slotte, nog een bedenking in verband met de aangifte en met de politie. Het feit van deze man aangehouden te zien gaf me geen grote voldoening. Ik weet dat wat hem te wachten staat indien hij wordt veroordeeld, niet is wat hij nodig heeft. Onze gevangenissen (in Europa) zijn geen educatieve structuren zoals ze zouden moeten zijn. Het detentiesysteem geeft niet de mogelijkheid om te regenereren/herstellen en te veranderen, dat weten we best. Mezelf actief medeplichtig voelen in dit systeem bevalt me helemaal niet.

Maar...

Weten dat een andere vrouw zou kunnen aangerand worden op deze manier (en met ergere gevolgen) heeft me een verantwoordelijkheid toegegooid waarvan ik vond dat ik ze moest opnemen. Jammer genoeg is de enige weg die ik heb gevonden om bij te dragen tot het vermijden van andere voorvallen van die aard, naar de politie te gaan. Ik ben er niet trots op, maar ik heb het gevoel dat dit de enige mogelijke manier was op dit moment om mijn (kleine) bijdrage te leveren om deze 'bewegingsvrijheid' voor andere vrouwen te vrijwaren.

Sara, Italië, oktober 2014

- Ik heb zopas het verhaal van Hans gelezen zoals verschenen in het tijdschrift van De Vuurbloem. Het is inderdaad een pakkend verhaal, maar het leert vooral dat de inzet van Ginette, jullie, Pat en nog veel anderen wel degelijk, soms in kleine puntjes, zaad rondspreidt dat wel degelijk tot vruchten en bloemen uitgroeit, en dus ook effectief werkt.

Onze rubriek 'Appels en citroenen'

'Appels en citroenen' is een vaste rubriek in de Nieuwsbrief van De Vuurbloem.

We willen verschillende berichten uit de media naast elkaar zetten en vragen aan de bereidwillige lezer om er bedenkingen of acties rond te formuleren, bij voorkeur vanuit de 'Evenwaardigheidsgedachte'.

Je kan je gedachten, emoties, wensen in een mailtje zenden aan info@devuurbloem.be.

Wat we met je inbreng doen, staat nog niet vast. Ook daarrond is elke suggestie welkom.

Onderwerpen

Een gepensioneerd rechter geeft onderdak.

Mondstukken als spaarpotje.

Bedrijfsleider betaalt iedereen hetzelfde loon.

Een uurloon van minimum 15€.

Ontslagvergoeding voor het goede doel.

Zonder scrupules. Een oordeel!

Een sprekende combinatie.

Meer mensen zien alternatieven.

Honger, een probleem van mensen zonder geld.

Zonder scrupules 2 – Als de winsten binnen zijn.

Toch verrassend: werken aan Evenwaardigheid als maatschappelijke opdracht.

Tegenwerkende mechanismen.

Schitterend van de kampioenen.

Een gepensioneerd rechter geeft onderdak

Een gepensioneerd rechter geeft **Michelle Martin** onderdak in zijn te grote huis met een huurcontract van 3 jaar (uit het Nieuwsblad van 1 april 2015).

Christian Panier heeft zo zijn redenen om Martin op te vangen: *"Ik ben zestien jaar lang rechter geweest en heb tientallen mensen naar de gevangenis gestuurd, vaak om lange celstraffen uit te zitten. Pas op het einde van mijn carrière heb ik beseft dat de gevangenis eigenlijk de slechtste oplossing is voor een mens. Ik ben ervan overtuigd dat de gevangenis maar in enkele gevallen een oplossing biedt - zoals bvb. bij iemand als Marc Dutroux. Maar in 70 % van de gevallen dient het tot niets. Na mijn pensioen in 2011 heb ik beslist om het anders aan te pakken. Ik geloof niet in een wraakzuchtige justitie, wel in een menselijke aanpak. Sindsdien help ik mensen die de gevangenis verlaten om zich opnieuw in de samenleving te nestelen."*

Mondstukken als spaarpotje

Uit het Nieuwsblad 1 april 2015.

Floyd Mayweather is al even de rijkste sporter ter wereld. De bokser toonde ons onlangs zijn indrukwekkende verzameling auto's, maar deze keer gooide hij het over een andere boeg. Mayweather liet volgens TMZ bij tandarts Lee Gause persoonlijke mondstukken maken ter waarde van 25.000 dollar. Op zich nog niet echt wereldschokkend, zij het niet dat de bokser biljetten van 100 dollar in één van zijn mondstukken liet stoppen. Zo leer je pas echt de smaak van geld proeven...

Bedrijfsleider betaalt iedereen hetzelfde loon

Uit De Morgen 15 april 2015.

Een Amerikaanse ondernemer heeft de lonen in zijn bedrijf opgetrokken tot minimum 70.000 dollar (65.600 €) en dat voor de komende drie jaar. De **bedrijfsleider van Gravity** kwam op het idee voor loonsverhoging nadat hij een artikel had gelezen over geluk. Het artikel toonde aan dat voor mensen die minder dan 70.000 dollar verdienen, extra geld een enorm verschil uitmaakt in hun leven. De bedrijfsleider zal ook in zijn eigen loon van bijna 1 miljoen dollar snijden, zodat ook hij 70.000 dollar gaat verdienen. Ook de verwachte jaarwinst van zowat 2,2 miljoen dollar wordt gebruikt voor de lonen.

Een uurloon van minimum 15€

Uit DS do 16 april 2015.

Op verschillende plaatsen in de Verenigde Staten zijn protesten uitgebroken tegen McDonald's en andere fastfoodketens. De demonstranten beschuldigen de ketens ervan hun werknemers het minimumloon uit te betalen, terwijl ze zelf ieder jaar gigantische winsten boeken. Daarom vragen ze nu om een loon van minstens 15 dollar en het recht om een vakbond op te richten. In Brazilië braken gelijkaardige protesten uit, uit sympathie met de 'fastfoodwerknemers' in de Verenigde Staten.

Volgens **Kendal Fells**, de organiserend directeur van de zogenaamde 'Fight for \$15', staan de werknemers van de fastfoodketens niet langer alleen. *"We zien de protesten veel meer evolueren naar een mars voor economische en sociale gerechtigheid."*

Ontslagvergoeding voor het goede doel

Uit DS 22 april 2015.

Vukomanovic, oud-trainer van voetbalclub Standard Luik, over zijn ontslagpremie.

Het typeert de immer sympathieke Vukomanovic, die bovendien zijn ontslagpremie schonk aan een goed doel. *"Ik kom uit een land waar de mensen het niet zo gemakkelijk hebben en dus heb ik een kinderziekenhuis uitgezocht waar ze die cheque goed kunnen gebruiken. Het was geen groot bedrag, het ging maar om de ontslagvergoeding van een assistent. Maar ik was van mening dat Standard me een som geld gaf die ik niet verdiende, waar ik niet voor gewerkt had. Daarom dacht ik aan een goed doel. Het is zoals met mijn weigering om T2 te worden: ik denk daar niet te veel over na, het is het hart dat oordeelt."*

Zonder scrupules. Een oordeel!

De grote bazen van Britse topbedrijven verdienen al op de eerste maandag van het nieuwe jaar meer dan het gemiddelde jaarsalaris in Groot-Brittannië. Dat becijferde de denktank High Pay Centre.

Volgens High Pay Centre verdienen de Britse topceo's vorig jaar gemiddeld 4,3 miljoen pond (+/- 5,2 miljoen euro). Dat betekent dat ze al op maandag 6 januari 2014 het gemiddelde jaarsalaris van een gewone werknemer hebben overschreden. Dat ligt momenteel op 26.500 pond (+/- 32.116 euro).

22 euro/ minuut.

De onderzoeksinstelling achterhaalde ook dat bedrijfsleiders van de grote Britse ondernemingen zo'n 1.100 pond per uur (+/- 1.333 euro) of 18,3 pond per minuut (+/- 22 euro) verdienen. *"Als topbazen op tweeënhalve dagen meer mee naar huis nemen dan wat een gemiddelde werknemer op een jaar verdient, dan is er duidelijk iets mis met de manier waarop de lonen bepaald worden"*, aldus **Deborah Hargreaves**, directeur van High Pay Centre.

Volgens de organisatie is de verloning van bestuurders het afgelopen decennium met maar liefst 74 procent toegenomen, terwijl de lonen voor de gewone werknemers ongewijzigd zijn gebleven. *"Deze stijgende loonongelijkheid, met ceo's die op een paar dagen meer verdienen dan een normaal gemiddeld jaarloon, is schadelijk voor onze economie"*, zegt **Frances O'Grady**, algemeen secretaris van de Trades Union Congress.

(nm) – Bron: Ibtimes.co.uk

Een sprekende combinatie

Toevallig dicht bij elkaar op het TV1-nieuws:

Op het autosalon stelt Porsche een nieuw exclusief model voor. Per wagen is de kostprijs 800.000 € en er worden er maar een 900-tal van gemaakt ... En ze zijn al allemaal verkocht.

... gevolgd door ... een trailer van de Damiaanactie: *"Als we de middelen hadden zouden we je niet 40 € vragen. Met 40 € red je een mensenleven."*

Meer mensen zien alternatieven

Auteur **Erik Vlamincx** in De Mening DS Avond van 6 mei 2015:

"Ik pleit niet alleen voor een taxshift, maar ook voor een spendingshift. Het geld voor politieke campagnes, een voetballer of een gevechtsvliegtuig zou in jeugdzorg beter van nut zijn."

Honger, een probleem van mensen zonder geld

Uit DS za 25 april 2015 – **Inge Ghijs:**

Honger heeft niets te maken met een tekort aan voedsel. We produceren nu al genoeg om 12 miljard mensen te voeden, terwijl we met 7 miljard zijn. Er wordt om te beginnen een hoop voedsel verspild.

Honger heeft niets te maken met een gebrek aan voedsel, maar met toegang tot voedsel: geen of slechte wegen om voedsel te vervoeren, een gebrek aan opslagcapaciteit waardoor in Afrika 40% van de oogst verloren gaat, een gebrek aan koopkracht. Mensen lijden ook honger door extreme armoede, omdat ze het voedsel niet kunnen betalen...

Industriële landbouw voedt ons helemaal niet. Familiale landbouwbedrijven voeden ons. Zij produceren 70% van ons voedsel.

Zonder scrupules 2 – Als de winsten binnen zijn

Commentaar DS **Bart Sturtewagen:**

De kei kan niet gevild worden.

Het gaat al lang niet meer over de vraag of Griekenland zijn schulden, goed voor 175% van het bruto binnenlands product, kan financieren. Iedereen weet dat het onmogelijk is. De andere eurolanden, de Europese centrale bank en het IMF slaan zich voor het hoofd dat ze bij het uitbreken van de crisis, keuzes maakten waarvan niemand nu nog betwist dat ze compleet fout waren.

Commerciële banken, vooral Duitse en Franse, hadden lange tijd goed geld verdiend aan de Griekse kredietinstellingen. Zij dreigden zwaar te verliezen bij een staking van betaling. De schulden zitten nu bij de lidstaten en het IMF. Die namen ze over van de banken onder de voorwaarde dat Griekenland een hard saneringsprogramma zou volgen.

Toch verrassend: werken aan Evenwaardigheid als maatschappelijke opdracht

Uit DS woe 27 mei 2015 – **Guy Tegenbos** over het OESO-rapport over economische groei,

armoede, herverdeling:

Het OESO-rapport had ook kunnen aanslaan omdat het zegt dat België goed scoort: het hoort bij de landen waar de ongelijkheid het minst is toegenomen. En de ongelijkheid lag hier al laag: België is kampioen van de herverdeling, schreef deze krant vorig jaar (DS 9 september 2014) .

Maar niet elke herverdeling is goed, zoals ook bleek in 'De kloof', de grote ongelijkheidsreeks die De Standaard in het najaar van 2014 publiceerde. De OESO en de Antwerpse prof **Ive Marx** stippen aan dat te veel van de Belgische herverdeling gaat naar uitkeringen voor te veel mensen die men inactief houdt.

Frank Vandenbroucke bewees dat niet alleen armoede, maar vooral het werk scheef verdeeld is in dit land; hij focust op de 'werkarme gezinnen' (DS 15 mei) .

Het OESO-rapport zegt ook dat ons land faalt in wat educational inequality heet: de kans voor een kind van een laaggeschoolde om hoger onderwijs te bereiken, is hier veel kleiner dan in landen die de naam hebben veel minder op gelijkheid gericht te zijn. Decennialang stond de democratisering van het onderwijs hoog op de politieke en sociale agenda. Vandaag zetten nog veel leraren zich daarvoor in, maar je kan niet zeggen dat de samenleving gepassioneerd bezig is met een nieuwe democratisering van ons onderwijs.

Almaar meer groeit ook de vraag of we niet te hard op armoede gefocust hebben en of de algemenere kwaal – ongelijkheid – niet centraler had moeten staan, zoals de OESO suggereert.

Tegenwerkende mechanismen

TV1 De Redactie 28 mei 2015:

De VN is ontgoocheld over het bedrag dat voor hulp aan Nepal wereldwijd is ingezameld: 80 miljoen Euro. Er is 4 maal meer nodig....

Ondertussen zijn de prijzen van basisbenodigdheden door het in elkaar stuiken van de waarde van de Nepalese munt 5 maal duurder geworden. Voor 5 maal meer geld krijgen de mensen daar maar net evenveel voedsel ...

Eigen commentaar: Als de mechanismen van de vrije markt nu ook eens een grondige beving zouden ondergaan...

Schitterend van de kampioenen

Canvas – Extra time ma 25 mei 2015:

Na de kampioenviering in de Gentse binnenstad trokken de spelers van AA Gent naar de Carré in Willebroek. Ze kregen er een jumbofles dure champagne om meteen over de hoofden uit te spuiten en leeg te drinken. In de kortste tijd hebben de spelers beslist om de fles te sparen, om ze begin volgend seizoen per opbod te verkopen en de opbrengst af te dragen aan het kinderkankerziekenhuis van de UGent.

Etienne

Het traject 2015-2016 : 'Preventie en geweldloze hantering van conflicten'

Tijdens dit traject van 6 zaterdagen zullen we:

- beter bewust worden hoe wrijvingen, ruzies, moeilijke relaties met anderen ontstaan en zich ontwikkelen
- kennismaken met het Meerdere-mindere model en de geweldsmechanismen die eruit voortvloeien
- het constructieve van de Evenwaardigheid leren kennen dat aan de basis ligt van geweldloosheid en verbindende relaties
- de inzichten en instrumenten ontdekken om het model van Evenwaardigheid in de praktijk toe te passen
- ons beter bewust worden van onze eigen funderingen, dwz. onze gevoelens, onze noden, onze gewoontes, onze waarden, onze doelstellingen, enz., ze herkennen en erkennen
- oefenen in:
  - het overbrengen van onze funderingen - ook boosheid, verdriet, bezorgdheid, angst – zonder de ander te kwetsen, te vernederen of onder druk te zetten
  - het beluisteren van de funderingen van anderen; deze respecteren en aanvaarden zodat zij zich gehoord voelen, zonder onszelf kleiner te voelen
  - het bouwen aan vrijheid vanuit vertrouwen én verantwoordelijkheid binnen relaties
  - omgaan met macht en met humor op een geweldloze wijze
  - waarden zoals respect, tolerantie, geduld en welwillendheid beter situeren en ze leren concreet maken in het dagdagelijks leven
- oefenen om
  - ons in relaties evenwaardig op te stellen en te gedragen
  - conflicten te vermijden door op een opbouwende manier om te gaan met verschillende standpunten
  - constructief om te gaan met meningsverschillen en conflicten.

Praktische informatie

Het traject loopt over 6 zaterdagen, die afwisselend in Antwerpen en in Deinze doorgaan op volgende data: 17 oktober 2015 (Antwerpen), 14 november 2015 (Deinze), 12 december 2015 (Antwerpen), 16 januari 2016 (Deinze), 20 februari 2016 (Antwerpen) en 26 maart 2016 (Deinze), telkens van 9u30-17u00.

Prijs per deelnemer: 490,- €.

Begeleiding

Pat Patfoort, auteur van onder andere '*Verdediging zonder aanval. De kracht van de geweldloosheid.*', reeds 40 jaar actief rond preventie, geweldloze hantering en transformatie van conflicten.

Onze training van een week in de Provence : je kan je nog inschrijven!

De Vuurbloem organiseert een **training 'Geweldloosheid in het dagelijks leven: geweldloos omgaan met elkaar en met conflicten'**. Deze gaat door **in de Provence** tijdens de herfstvakantie van 2015 (1-7/11/2015).

Daar deze training plaats heeft in het prachtig en inspirerend decor van het **voormalig klooster van Ségriès** (bij Moustiers-Ste-Marie, in de Verdon), zal er tijdens de activiteiten - naast de theoretische uiteenzettingen en oefeningen - ook regelmatig gebruik worden gemaakt van wat de natuur, de omgeving en deze bijzondere plek te bieden hebben.

Daarenboven wordt ook de kans geboden aan de **deelnemende persoon of/en de meereizende partner** om iedere avond, na de sessies, van de uitzonderlijke kwaliteit van de hemel van de Provence te genieten, door deel te nemen aan een **inleiding in de sterrenkunde**, aangeboden door een deskundige op dit vlak.

Klik hier voor de folder van deze training: http://www.devuurbloem.be/agenda/20151101_Provence.pdf

---

De Vuurbloem steunen

Vzw De Vuurbloem neemt de optie om verder

- het MmE-model (Meerdere-mindere-Evenwaardigheidsmodel) meer te verspreiden
- mensen te ondersteunen die ervoor kiezen om op een geweldloze manier met conflicten om te gaan.

Daartoe heeft vzw De Vuurbloem nood aan steun.

Je kan de werking van **De Vuurbloem op verschillende manieren ondersteunen:**

- Je wordt lid van De Vuurbloem. Hiervoor betaal je 10 € op rekeningnummer BE98 0012 1629 2393.
- Je wordt sponsor van De Vuurbloem. Hiervoor kan je een eigen bedrag dat groter is dan 10 € overschrijven op rekeningnummer BE98 0012 1629 2393. Voor minimaal 25 € ben je steunend lid, vanaf 50 € ben je erelid.
- Je wordt een 'verdeelpunt' van ons netwerk voor de verdeling van onze folders. Laat ons dan weten of je tenminste 20 folders van De Vuurbloem wil verspreiden (in je bibliotheek, in jouw cultureel centrum, op je school, op je werk, in je winkel, enz.). Je bezorgt ons je adres (op info@devuurbloem.be) en dan sturen we je zo vlug mogelijk het pakje te verspreiden folders op.

- Je kent iemand die graag op de hoogte wil gebracht worden van onze activiteiten, of die graag deze Nieuwsbrief zou willen ontvangen. Je geeft ons dan zijn of haar adres, zodat we het in onze mailinglijst kunnen opnemen.

Aan onze trouwe leden willen we vragen om deze nieuwsbrief te beschouwen als een uitnodiging om het lidgeld voor 2015 van 10 € te willen overschrijven op rekeningnummer BE98 0012 1629 2393.

Agenda najaar 2015

- Za 26-09-2015 Start tweedaagse verdieping na een traject van De Vuurbloem
- Za 03-10-2015 Dag 'Preventie en geweldloze hantering van conflicten in relaties tuss Antwerpen, 9.30u -17.00u
- Ma 12-10-2015 Praatforum, in Brugge, 19.30u -22.00u.
- Za 17-10-2015 Start traject 'Preventie en geweldloze hantering van conflicten'
- Za 28-11-2015 Dag 'Preventie en geweldloze hantering van conflicten in de opvoedin 17.00u.
- Ma 14-12-2015 Praatforum, in Brugge, 19.30u -22.00u.

Voor meer informatie: zie www.devuurbloem.be

In naam van ons hele Vuurbloemteam wens ik je een heel fijne zomer toe!

Pat Patfoort

Voorzitster en trainster

Werkten mee aan deze Nieuwsbrief: Etienne, Jean, Malik, Marie-Jeanne, Marleen, Mayke, Pat, Paul, Sara.

Vormgeving: Malik Weyns

De Vuurbloem - www.devuurbloem.be / info@devuurbloem.be

Uitschrijven / Gegevens wijzigen
Powered door YMLP